

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00409 / 18.01.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Opera suspicionată (OS) Suspicious work		Opera autentică (OA) Authentic work
OS	OLARU, Codruț. <i>Particularitățile criminalității organizate în România</i> . București: Hamangiu. 2014. Sursa suspiciunii: Emilia Sercan / 14 ianuarie 2018 / www.pressone.ro .	
OA	PREDA, Costel. Spălarea banilor – fenomen economico-financiar și valutar. <i>Forum criminalistic</i> . Nr.3. 2008. pp.9 - 20. ISSN : 1844-2641.	
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
P01:1	p.246:04 - p.247:26	p.009:11 - p.010:29
P02:	p.247:27 - p.247:32	p.010:38 - p.011:01
P03:	p.247:36 - p.248:26	p.011:29 - p.011:07
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro		

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

¹ Pn este numărul piesei de creație care constituie obiectul preluării neconforme / Pn is the number of the creative piece, object of the non-conforming takeover.

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii².

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care³:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspectate de plagiat⁴:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspectată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspectate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspectată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspectate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspectată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

² Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

³ ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

⁴ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

67996

Dr. Codruț Olaru

Adjunct al Procurorului General al României

INTRODUCERE

Particularitățile criminalității organizate în România

BCU Cluj-Napoca

LEGAL201609335

Editura
Stamangiu
2014

Copyright © 2014
Editura Hamangiu SRL

Editură acreditată **CNCS** - Consiliul Național al Cercetării Științifice

Toate drepturile rezervate **Editurii Hamangiu**

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată
fără acordul scris al **Editurii Hamangiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OLARU, CODRUȚ

Particularitățile criminalității organizate în România /
Codruț Olaru. - București : Editura Hamangiu, 2014

Bibliogr.

Index

ISBN 978-606-678-887-8

343.34

Editura Hamangiu:

București, Str. Col. Popeia
nr. 36, sector 5
O.P. 5, C.P. 91

Tel./Fax:

021.336.04.43
031.805.80.21

Vânzări:

021.336.01.25
031.425.42.24
0741.244.032

E-mail:

redactie@hamangiu.ro
distributie@hamangiu.ro

Secțiunea a 7-a. Fenomenul spălării banilor în România

§1. Reglementarea spălării banilor prin legi speciale

P01 139. Noul mileniu a adus nu doar o accentuată globalizare a piețelor lumii, dar și o adâncire fără precedent a interdependențelor existente între economiile naționale. Creșterea neîncetată a volumului capitalurilor obținute în urma activităților specifice crimei organizate a determinat o creștere a necesității reciclării acestor fonduri, astfel încât s-a ajuns la situația îngrijorătoare ca liderii lumii interlope și operatorii implicați în spălare de bani să poată controla și influența în unele țări ale lumii sectoare importante din economie, finanțe, politică și administrație. Spălarea banilor proveniți din activități ilegale afectează în mod direct liberul acces la investiții, afectează piața muncii legale, desfacerea, consumul, dar și producția propriu-zisă.

Problema spălării banilor a fost abordată pentru prima dată cu ocazia adoptării, la data de 20 decembrie 1988, la Viena, a Convenției Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, care a fost adoptată în contextul sensibilizării comunității internaționale pentru combaterea traficului de droguri^[1]. Părțile semnatare ale acestei convenții, fiind conștiente că traficul ilicit reprezintă o sursă de câștiguri financiare considerabile, care permit organizațiilor criminale transnaționale să penetreze și să corupă structurile de stat, activitățile comerciale și financiare legitime, cât și societatea la toate nivelurile sale, au adoptat primele măsuri de împiedicare a acțiunilor de reciclare a fondurilor provenite din comerțul cu droguri. În foarte scurt timp, sursele de bani murdari, precum și posibilitățile de reciclare a acestora s-au extins și, astfel, importante venituri provenind în principal din activități componente ale economiei subterane sunt infiltrate prin diverse metode în economia reală.

Desigur, „spălarea banilor” nu este o activitate nouă, tendința de a ascunde originea ilicită a unor sume și de a conferi acestora o aparentă legalitate și, implicit, onestitate și respectabilitate posesorilor are origini vechi. Pot fi amintiți în acest context negustorii și cămătarii din Evul Mediu care, pentru a ascunde dobânzile primite pentru împrumuturile pe care le atribuiau, în condițiile în care Biserica Catolică interzisesse cămătăria, apelau la o gamă variată de trucuri financiare, care corespund în mare parte și azi tehnicilor de reciclare a fondurilor. Termenul de spălare a banilor a început să fie folosit în anii

[1] V. Florescu, *Drept bancar și valutar*, București, 2006.

1920, când în SUA unele grupuri infracționale (foarte cunoscuți ar fi Al Capone și Bugs Moran) au deschis spălătorii, fie auto, fie de rufe, care aveau rolul de a spăla „banii murdari”, în fapt să își justifice banii proveniți din diverse activități criminale. Probabil că tocmai de la aceste activități a rămas și denumirea de „*money laundering*” (spălarea banilor), care în timp a căpătat și o consacrare juridică.

Transparența și starea de sănătate a piețelor financiare sunt elemente-cheie în funcționarea eficientă a economiilor, dar ele pot fi periclitate prin fenomenul spălării banilor. Obținerea „*banilor negri*”, în principal din economia subterană și corupție, este în general o activitate unanim condamnată în toate statele lumii, dar procesul de reciclare a fondurilor, prin aspectul inofensiv pe care îl îmbracă, poate scăpa atenției, mai ales pe fondul concurenței dure existente pe piața internațională a capitalurilor. Spălarea banilor este un proces complicat, care parcurge mai multe etape și implică multe persoane și instituții. Reciclarea fondurilor este un proces complex, prin care veniturile provenite dintr-o activitate infracțională sunt transportate, transferate, transformate sau amestecate cu fonduri legitime, în scopul de a ascunde proveniența sau dreptul de proprietate asupra profiturilor respective^[1]. Necesitatea de a recicla banii decurge din dorința de a ascunde o activitate infracțională. Este cea mai periculoasă componentă a economiei subterane și cuprinde activitățile de producție, distribuție și consum de droguri, traficul de arme, traficul de materiale nucleare, furtul de automobile, prostituția, traficul de carne vie, corupția, șantajul, falsificarea de monede sau alte valori, contrabanda.

P02 O caracteristică importantă a activității criminale în discuție este *caracterul organizat transfrontalier*^[2], putându-se astfel concluziona că principalele legături în plan internațional ale economiei subterane sunt cele generate de criminalitatea organizată. Scopul tuturor acestor acțiuni este, în mod evident, obținerea unor venituri importante și plasarea lor în economia oficială.

P03 Istoria scurtă a acestui concept are ca origine creșterea fenomenului de trafic de droguri la nivel internațional și, în consecință, spălarea banilor este operațiunea ce urmărește plasarea sumelor astfel obținute în activități economice licite^[3]. Pătrunderea masivă a banilor negri în circuitele financiare oficiale poate permite reprezentanților

[1] N. Cristuș, *Evaziunea fiscală și spălarea banilor*. Practică judiciară, Ed. Hamangiu, București, 2006.

[2] C. Enescu, *Metode de analiză a activității de comerț exterior*, Ed. Economică, București, 1993.

[3] N. Hoanță, *op. cit.*

criminalității organizate accesul la deciziile importante ce vizează funcționarea economiei mondiale. Consecințele pătrunderii capitalului obținut din activități criminale în economia reală sunt similare efectelor devastatoare ale poluării pentru natură și pot avea efect ireversibil. În cadrul activităților infracționale, numerarul este principalul mijloc de schimb. Strategiile de spălare a banilor includ tranzacții care, prin volum, sunt foarte profitabile și atractive pentru instituțiile financiare legale. Spălarea banilor orientează banii dintr-o economie ilegală și îi plasează în investiții în economia legală. Cele două elemente majore ale procesului de reciclare de fonduri sunt: ascunderea veniturilor ilicite și convertirea lor în bani, în scopul de a le ascunde proveniența.

Definirea acestui fenomen s-a reușit prin explicarea în câteva cuvinte a modului de acțiune și a scopului operațiunilor de spălare a banilor, care în timp, prin semnarea și ratificarea Convenției Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psiho-trope de la Viena din anul 1988, a dobândit caracter de lege în cele mai multe dintre statele lumii: *spălarea banilor presupune conversia sau transferul de bunuri, în scopul de a disimula sau de a deghiza originea ilicită a acestora*. Detaliind această definiție, prin analiza fenomenului din punct de vedere economic, spălarea banilor presupune ansamblul de tehnici și metode economice și financiare prin care banii sau alte bunuri obținute din activități ilicite, frauduloase, precum economia subterană sau corupția, sunt desprinse de originea lor, pentru ca apoi să li se dea o aparentă proveniență justificată legal și economic, în scopul investirii lor în economia reală.

140. *România* nu este ocolită de fenomenul spălării banilor murdari, așa cum nu este ocolită de niciuna dintre formele crimei organizate. Reorganizarea vieții sociale și a economiei pe bazele și principiile statului de drept și pe relațiile economiei de piață este însoțită de o creștere a criminalității în România și în special a celei din domeniul economico-financiar. Fenomenul de spălare a banilor se datorează atât unor cauze de natură externă, cum ar fi globalizarea economiei, în special prin intermediul mijloacelor informatice, care a condus la fuziunea piețelor financiare naționale într-un sistem mondializat, ce rulează anual miliarde de dolari a căror proveniență este ilicită, cât și unor cauze de ordin intern, care țin de funcționalitatea și complementaritatea instituțiilor abilitate să prevină și să combată acest fenomen. Reformele din domeniul economic și social de după decembrie 1989, mai ales în ceea ce privește libertatea persoanelor și a capitalurilor, a surprins țara noastră nepregătită să facă față agresiunii la care a fost supusă de către cei care doreau să își